

Sandefjord, 17. juni 2010: Vedtak i sak 49-2010.

Klager: NN

Innklaget: Kreditorforeningen Midt-Norge, Sjøfartsgata 6, 7714 Steinkjer

Saken gjelder: Om nemndas kompetanse. Om å fremme flere saker for samme krav.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www..inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Saken gjelder opprinnelig ubetalt faktura for påløpt rettsgebyr (to ankegebyr) i forbindelse med innlevert anke over tingrettens avgjørelse til Borgarting lagmannsrett. Fordringshaver sendte over kravet tre ganger, og det ble iverksatt tre inkassosaker mot klager. Både den første og den tredje ble avsluttet etter innsigelser fra klager, mens den andre iverksatte saken er behandlet i forlikrådet som 23.02.10 avsa fraværdom mot klager.

Saksforholdet

Av kjennelse avsagt av Borgarting lagmannsrett 23.12.08 fremgår at ankende part (klager) har betalt ankegebyr med kr 5160 kroner, men at ytterligere to ankegebyr skulle vært innbetalt på forhånd da det er anket over tre forhold. Lagmannsretten uttaler deretter : ”Hensett til den korte frist frem til berammet hovedforhandling i tingretten behandler imidlertid lagmannsretten også disse forhold, uten å kreve ytterligere gebyr på forskudd, jf. Rettsgebyrloven § 5 annet ledd annet punktum.”

Fordringshaver, Domstoladministrasjonen, sendte 03.02.09 to fakturaer til klager. Fakturaene hadde samme referansenummer og beløp, men ulikt fakturanummer og forfallsdato. Grunnet manglende betaling ble kravene inkassovarslet 04.03.09, 11.03.09 og 20.05.09.

I telefaks 04.06.09 til fordringshaver bestred klager kravet mottatt i inkassovarsel 20.05.09.

Fordringshaver overførte de to fakturaene til inkasso, og betalingsoppfordring ble sendt henholdsvis 05.06.09 og 15.06.09. Klager kontaktet innklagede i brev og telefaks og gjentok tidligere fremsatte innsigelser mot kravene. Det ble vist til at kravet var bestridt overfor domstolen i brev 04.06.09, og at det derfor ikke forelå grunnlag for å forfølge dette med inkasso.

Sak 19969/2009; betalingsoppfordring sendt 05.06.09

Innklagede varslet klager om salærøkning i brev 25.06.09, noe klager protesterte på i brev av 26.06.09. Klager viste her til tidligere innleverte innsigelser i saken der kravet var bestridt og dermed ikke kunne inndrives ved inkasso etter norsk inkassolov. Inkassosaken ble da trukket fordi fordringshaver ville undersøke saken nærmere. Inkassosaken ble avsluttet 22.07.09 uten at klager var blitt belastet med inkassoomkostninger.

Sak21027/2009; betalingsoppfordring sendt 15.06.09

Med bakgrunn i at klager den 15.06.09 mottok ny betalingsoppfordring, sendte klager brev til innklagede der det het ”Det vises til Deres faktura datert 15. juni 2009 og mottatt i dag. Ethvert inkassokrav relatert til ankegebyrer uansett saksnummer bestrides.” Etter at innklagede fikk bekreftet av fordringshaver at kravet var reelt fortsatte innklagede inndrivingen av dette kravet. Ny betalingsoppfordring, tillagt inkassosalær etter lett sats, ble sendt 02.09.09. Innklagede sendte nytt brev til innklagede 03.09.09, der det het ”det vises til tidligere purringer, sist faktura datert 2. september 2009 og mottatt i dag. Ethvert inkassokrav relatert til ankegebyr uansett saksnummer bestrides.” Innklagede besvarte klagers henvendelse i brev 10.09.09. Det het her: ”Vi har fått en tilbakemelding fra vår oppdragsgiver, Borgarting Lagmannsrett, om at de fastholder kravet. De har sendt deg en kopi av dom der det angivelig skal stå at du skal betale 3x 5 160, totalt 15 480 og at du har betalt

bare 5 160. Faktura 30903101 pålydende kr 10 320 skal dermed innbetales.” Det ble videre opplyst at salær er påført fordi kravet ikke er betalt og saken er overført til inkasso.

I brev 14.09.09 til innklagede fastholdt klager at kravet var bestridt. Hun fastholdt at hun ikke skyldte noen rettsgebyrer angående noen behandling i Borgarting lagmannsrett. Klager opplyste at alt press vedrørende rettsgebyrene ble oppfattet som trakassering. Også innklagedes forfølgning av kravet uten å redegjøre for hvilken hjemmel som fantes i loven for å forfølge dette kravet når det er bestridt, ville bli oppfattet som trakassering.

Innklagede besvarte klagers henvendelse med å sitere fordringshavers tilbakemelding: ”Rettsgebyr i en sak blir beregnet ut fra reglene i rettsgebyrloven, og det er denne loven som er retningsgivende på rettsgebyrets størrelse. Dom/kjennelse i en sak har ingen betydning i utregningen av rettsgebyret. I denne saken fastholder vi fortsatt kravet og inkassokravet skal bli stående til hun har betalt. Rettsgebyret her har utspring i opprinnelige stevninger til Oslo Tingrett. Der ble det inngitt 3 stevninger som er forent til felles behandling, og da hun senere anket til Borgarting Lagmannsrett, var det fortsatt tre saker. Det skal etter forskriften betales gebyr for tre saker.” Klager ble videre opplyst om at kravet ble opprettholdt og at saken ville bli sendt til forliksrådet. Ny betalingsoppfordring, tillagt tungt salær, ble sendt samme dag. Forliksklage, inkludert kravet på utenrettslige inkassoomkostninger, ble fremsatt for Bærum forliksråd 20.11.09. Klager møtte ikke og fraværdom, i samsvar med klagers påstand, ble avsagt 23.02.10.

Med grunnlag i den avsagte fraværdommen sendte innklagede 20.04.10 ”Varsel i henhold til tvangsfullbyrdelseslovens § 4-18 og 4-19 ”.

Sak 36130/2009; betalingsoppfordring sendt 21.12.09

Til tross for at fordringshaver allerede hadde oversendt kravet til inkasso og saken var til rettslig behandling sendte fordringshaver nytt inkassovarsel vedrørende den sist forfalte fakturaen. Da kravet ikke ble betalt, ble betalingsoppfordring sendt 21.12.09. Saken ble avsluttet da innklagede ble kjent med at dette gjaldt samme kravet som tidligere var oversendt to ganger. Klager er ikke belastet med inkassosalær i denne saken.

Klager henvendte seg skriftlig til inkassoklagenemnda 05.03.10. Klager viste til ulovlig inkassoforfølgelse av to påståtte pengekrav på kr 10 320 hver, totalt kr 20 640. Klager mente hun har rettslig interesse i at Inkassoklagenemnda avgjør hvorvidt innklagedes opptreden kan være å anse som uetisk og i strid med god inkassoskikk og om en slik uetisk opptreden kvalifiserer for disiplinære forføyninger. Klager krevde avslutningsvis at innklagede ble pålagt å fremlegge all korrespondanse med Domstoladministrasjonen, Borgarting lagmannsrett, forliksrådet og kredittopplysningsbyråene D&B, Lindorff og Experian.

Klager var deretter i skriftlig kontakt med sekretariatet for Inkassoklagenemnda flere ganger. I brev 11.03.10 påpekte klager at der er registrert tre saker mot henne, og ikke to som anført i klagen. I brev 31.03.10 og 13.04.10 ble manglende tilbakemelding fra Inkassoklagenemnda purret.

Klagen ble oversendt innklagede for uttalelse 15.04.10.

I brev 18.04.10 fra innklagede til Inkassoklagenemnda opplyser klager at hun er uenig i sekretariatet for inkassoklagenemnda sin fremstilling av saken, samt at det ble bemerket at sekretariatet for Inkassoklagenemnda hadde unnlatt å kreve at innklagede fremlegger korrespondanse i saken slik det er krevd i klagen. Klager ba om kopi av originalbrevet, da dette ikke var signert eller datert. Henvendelsen ble besvart i e-post der det ble opplyst at brevet ble sendt 15.04.10.

I tilsvar til inkassoklagenemnda viste innklagede til at det har vært opprettet tre saker mot klager:

Sak 19969/2009 mottatt 04.06.09. Avsluttet 22.07.09.

Sak 21027/2009 mottatt 12.06.09. Fraværdom av 23.02.10

Sak 36130/2009 mottatt 18.12.09. Avsluttet da oppdaget at var samme sak som tidligere.

Innklagede opplyste at de har forholdt seg til at oppdragsgiver skulle ha god kunnskap til at kravet var korrekt ettersom det er kommet uttalelse fra dommer i lagmannsretten. Det fremgår videre at kravet blir opprettholdt i

sak 21027/2009 på bakgrunn av avsagt dom, men at videre pågang er stoppet i påvente av inkassoklagenemndas behandling av saken.

I brev 28.04.10 fra klager til innklagede avvises kravet i § 4-18 varselet. Det vises til at kravet er bestridt og at kravet aldri er blitt redegjort for eller dokumentert. Innklagede har besvart henvendelsen med at saken er stilt i bero inntil avgjørelse fra Inkassoklagenemnda foreligger.

Klager fremsendte brev til Inkassoklagenemnda 12.05.10. Det anføres at det synes som om nemnda har tatt saken til behandling uten at denne part har fått kopi av uttalelsene fra motparten. Det anmodes om at uttalelsene oversendes med frist for kommentarer. Klager minner om at klagen ikke gjelder selve hovedkravet, men inkassobehandlingen og ulovlig krav av utenrettslige saksomkostninger.

Partene ble i brev av 26.05.10 orientert om at saken var oversendt til Inkassoklagenemndas medlemmer og at saken ville bli behandlet på nemndmøte mandag 31.05.10. Vedlagt oversendelsen var kopi av saksutredning for nemnda, samt kopi av innklagedes tilsvarende svar med vedlegg.

3. Partene anfører

Klager anfører at saken gjelder ulovlig inkassoforfølgelse av tre påståtte pengekrav, hver på kr 10 320. Det er vist til to ulike fakturanummer; 30903093 og 30903101 og det er utstedt 5 betalingsoppfordringer fordelt på tre saksnummer, alle tillagt salær. Kravene ble bestridt allerede 04.06.09 og det var på det tidspunktet ikke grunnlag for å forfølge saken med inkasso. Det anføres at det ikke er grunnlag for kravet, da rettsgebyrloven krever at rettsgebyr skal være betalt på forhånd og ikke kan etterfaktureres. Det anføres at det ikke er fremlagt begrunnelse om hvilken behandling pengekravet konkret gjelder, det er ikke nok å vise til en faktura fra kreditor på kr 15 480.

Det anføres videre at når et krav er omtvistet fra første stund, har ikke inkassobyrådet mulighet til å forfølge saken og kreve inkassosalær. Klager har derfor interesse i at nemnda behandler denne saken. Det er Inkassoklagenemnda som vurderer opptreden til inkassobyråer i henhold til reglene for god inkassoskikk, og ikke domstolene. Klager mener at eventuelt gebyrkrav burde blitt avklart i den pågående sivile saken som kravet springer ut fra.

Klagen gjelder inkassobyråets opptreden både før og etter at saken er brakt inn for domstolene ved at det er:

1. Iverksatt inkasso over svært omtvistet krav
2. Fremsatt krav om inkassosalær i forliksklagen
3. Registrering av betalingsanmerkning av omtvistet krav
4. Utsatt klager for urimelig skade, påtrykk og ulempe ved at forsøk på å få forklart kravet er besvart med intensiv trakassering og forfølgelse.
5. Fullstendig dokumentasjon er nektet gitt, slik at klager ikke har kunnet svare innklagede korrekt.

Det anføres videre at før innklagede kan tvangsinn drive noe som helst, skal det avklares hvem det skal tvangsinn drives på vegne av, da det i denne sammenheng vises til at Domstolsadministrasjonen skal ha nektet å være motpart i konflikten. Endelig kreves det at innklagede pålegges å fremlegge all korrespondanse med fordringshaver og forliksrådet samt kredittopplysningsbyråene.

Innklagede anfører at det er opprettet tre saker vedrørende kravet fra Borgarting lagmannsrett. Først iverksatte inkassosak (19969/2009) ble trukket etter innsigelse fra klager. Den andre inkassosaken (21027/2009) ble opprettet på bakgrunn av faktura 30903101. Saken er behandlet i forliksrådet, som har avsagt fraværdom. Den tredje saken (36130/2009) ble opprettet på bakgrunn av samme faktura som sak to, og ble avsluttet da en oppdaget at dette gjaldt samme krav som sak 21027/2009.

Det anføres at man har forholdt seg til at oppdragsgiveren skulle ha god kunnskap til at kravet var korrekt ettersom det er kommet uttalelse fra dommer i lagmannsretten. ”Ut fra dette har vi valgt å behandle saken som et korrekt krav, og regnet med at forliksrådet evt. ville slette salæret dersom de kom frem til at skyldner fikk

medhold i sine påstander". Det er sendt varsel etter tvangsfullbyrdelsesloven §§ 4-18 og 4-19 ut fra avsagt dom i saken, men videre pågang vil ikke skje før nemndas avgjørelse er mottatt.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Saken ble behandlet i fulltallig nemndmøte 31. mai 2010. Vedtak ble truffet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven. Denne loven gjelder inndrivning av forfalte pengekrav, men inneholder ikke regler om hvordan det underliggende sivilrettslige forhold skal løses. Dette er et spørsmål som hører under domstolene. Inkassoklagenemnda er et tvisteløsningsorgan og har ikke kompetanse til å ilegge inkassobyråene disiplinære forføyelser.

En skyldner kan kreve nemndbehandling av enhver tvist hvor nemnda er kompetent hvis skyldneren har saklig interesse i å få nemndas uttalelse i saken, jf. inkassoloven § 22 tredje ledd. Etter nemndavtalen punkt 5.9 skal nemnda avvise saker som er eller har vært behandlet av domstolene.

Nemnda legger til grunn at klager bestrider grunnlaget for selve kravet; at det ikke er hjemmel for å kreve ankegebyr etterskuddsbetalt for behandling som har skjedd uten at gebyr er blitt betalt på forhånd. Nemnda viser til at grunnlaget for kravet følger av rettsgebyrloven § 5 annet ledd annet punktum, gjengitt i kjennelsen fra lagmannsretten. Kravet er videre spesifisert i tilsendte fakturaer der det henvises til referansenummer for kjennelsen. Nemnda legger etter dette til grunn at kravet er dokumentert og viser til at enhver innsigelse ikke medfører at inkassosak ikke kan iverksettes. Kravet ble uansett fremmet for forliksrådet hvorpå klager kunne få prøvd sine innsigelser, og hvor fordringshaver kunne tapt erstatningskravet på de utenrettslige inkassoomkostningene dersom forliksrådet kom til at klager hadde fremmet innsigelse hun burde fått vurdert før inkasso ble iverksatt, jf. Inkassoloven § 17.

Sak 21027/2009

Nemnda har først vurdert om den er saklig kompetent til å behandle saken.

Forliksklage ble tatt ut 20.11.09. Det fremgikk av forliksklagen hvilke kostnader som ble krevd dekket, og klageren hadde da oppfordring og anledning til å protestere mot kravet, herunder saksbehandlingen, i meklingsmøtet. Innklagede har opplyst at klager ble dømt i henhold til fordringshavers påstand i meklingsmøte i Bærum Forliksråd 23.02.10. Klage til Inkassoklagenemnda ble fremsatt 05.03.10, altså etter at dom var avsagt.

Det følger av nemndavtalen pkt 5.9 at saken må avvises fra nemndbehandling fordi saken har vært til behandling i forliksrådet, som etter domstolloven § 1 annet ledd, jf. tvisteloven § 6-10 har domskompetanse i saken og derved regnes som en domstol etter nemndavtalen. Inkassoklagenemnda har ikke kompetanse til å omgjøre en dom. Denne må angripes gjennom anke til tingretten.

Sakene 19969/2009 og 36130/2009

Begge disse sakene er trukket og avsluttet uten at innklagede er belastet med utenrettslige inkassoomkostninger. Inkassoloven § 22 tredje ledd har satt som vilkår at klageren må ha "saklig interesse" av å få prøvd en sak for nemnda. Det er i nemndas praksis lagt til grunn at når fordringshaveren ettergir omkostningene, bortfaller klagers "saklige interesse" i å få saken behandlet for nemnda. Dette er begrunnet med at man ikke ved en slik avgjørelse ville oppnå noe annet eller mer enn innklagedes erkjennelse av å ha opptrådt feil når kravet på inkassosalær samtidig frafalles. Klagen vedrørende disse to sakene må derfor også avvises.

Til tross for at saken blir å avvise fra nemndbehandling bemerker Inkassoklagenemnda at fordringshaver i denne saken har opptrådt sterkt kritikkverdig ved å utstede to fakturaer for samme krav, samt å sende samme

krav til inkasso tre ganger. Inkassoklagenemnda mener videre at innklagede også har opptrådt kritikkverdig ved å iverksette inkassosak over samme krav flere ganger.

Vedtaket er enstemmig.

5. Vedtak

Klagen avvises.

Rune Jensen
Leder Inkassoklagenemnda